

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رستال حامی علوم انسانی

ایران‌شناسی

- تازه‌ها و پاره‌های ایران‌شناسی (۳۴)/ ایرج افشار
- نشریات ایران‌شناسی / فریده رازی

۶۹۸ - خاورشناس که ها بوده‌اند و ایرانشناس کیست

با دانشجویی کنجدکار که امثال مالکلم، سایکس و کرزن را از زمرة ایرانشناسان می‌گفت صحبت را به اینجا کشانیدم که هیچ یک ازینها به اصطلاح علمی و مناسب امروزی ایرانشناس نبوده‌اند.

گفتم نکته این جاست که اصطلاح ایرانشناس پنجاه سال پیش نیست که مصطلح شده است. به آنها که پیش از آن زمان به مطالب ایرانی می‌پرداختند حتی براؤن و نیکلسن و ماسه و امثال آنها خاورشناس گفته می‌شد. این گونه افراد در زمینهٔ شرق‌شناسی تحصیل کرده بودند و هر یک از آنها بر دو سه زبان شرقی وقوف داشت. یعنی به مبادی مسائل زبان و تاریخ و فرهنگ ما آشنا بودند. بنابرین فرق است میان این افراد و کسانی که مدارج دیپلماسی یا نظامی را طی کرده و در خلال مأموریت‌های خود با زبان‌های شرقی و تاریخ آشنایی پیدا کرده باشند. ولی هیچگاه وجهه دانشگاهی نداشته‌اند. مارکوارت کجا و فلاں سیاح آلمانی کجا. نلد که کجا و واسموس کجا. در دیکسیونر وبستر کسی را که مأمور کشورش در ممالک شرقی بوده است شرق‌شناس نمی‌خوانند (مانند کرزن و مالکلم و سایکس و ویلسن). اما نولد که و مارکوارت را شرق‌شناس می‌خوانند. تاریخ‌نویسی افرادی مانند مالکلم و سایکس و کرزن موجب آن نباید باشد که آنها را در زمرة ایرانشناس یا شرق‌شناس به مفهوم آکادمی پسند آن بشناسیم و بگوئیم.

البته بوده‌اند افرادی که سیاسی بوده‌اند و در سفارتخانه‌های مملکت خود خدمت می‌کرده‌اند مانند مینورسکی، رابیتو، نیکی تین، لمبتوون، الول ساتن که پس از دست کشیدن از کار و خدمت دولتی به تحقیقات علمی پرداخته و با ورود به دانشگاهها توانسته‌اند از راه ارائه مقالات و کتابهای عالمانه خود را در صف شرق‌شناسان یا ایران‌شناسان در آورند.

تألیفات مالکلم و سایکس و کرزن و اشیاء آنان سالهای دراز مورد استفاده قرار گرفته و به ترجمه در آمده است و هنوز هم مرجع استفاده است. ولی میان آن نوشته‌ها با مالک و زارع لمبتوون سکه او هم بدواً در ایران کار سیاسی برای مملکت خود انجام می‌داده است – فرق کلی وجود دارد، همچنین است کارهای بعدی الول ساتن که نخست معاون لمبتوون در ایران بود و سپس به مراتب دانشگاهی رسید و او حتی در عروض هم کتاب علمی ممتاز عرضه کرد.

۶۹۹- احکام السلطانیه ماوردی

سالها پیش محمد تقی دانش پژوه با چنگیز پهلوان به تصحیح ترجمة الاحکام السلطانیه که قاضی بغداد موسوم به قوام الدین یوسف بن الحسین الحسینی شافعی در سال ۹۲۲ به فارسی در آورده بود، پرداختند. نام آن ترجمه «احکام سلطانی» است و یک نسخه از آن بیش بر جای نمانده است.

چنگیز پهلوان ده باب از متن را که مشترکاً با مرحوم دانش پژوه آماده کرده بود در یکصد نسخه (فقط) در شهر مونستر (آلمان) آخریاً به طبع رسانیده و کوششی را که احتمال پریشانی و فراموشی در آن می‌رفت، ماندگار ساخت. (مورخ فروردین ۱۳۸۱)

متن عربی کتاب الاحکام السلطانیه ماوردی (۴۵۰ - ۳۶۴) مشهورست و چند چاپ دارد. دانش پژوه در گفتار خود بین چاپ سرگذشت متن عربی، و پهلوان در نوشته مفصل تری سرگذشت مؤلف و تحلیل جامعه‌شناسی مضامین متن را برگفته‌اند. پهلوان در پایان نوشته خود می‌نویسد:

«فعلاً به احترام استاد دانش پژوه صلاح را برابر آن دیدم که نیم آماده شده کتاب به چاپ بررسد و رضایت ایشان حاصل شود». در یادداشت دیگر مورخ فروردین ۱۳۸۱ متذکر شده است: «این ده

فصل را با هم دیده‌ایم. در تصحیح متن حاضر از چند متن عربی سود جسته‌ام.»

الاحکام السلطانیه در بیست باب است و این مجلد ده باب آن را در برگرفته است. همت و خدمت علمی چنگیز پهلوان تحسین شدنی است.

۷۰۰- تواریخ محلی

شماره‌های اول و دوم سال ۳۳ مجله مطالعات ایرانی Iranian Studies که در امریکا منتشر

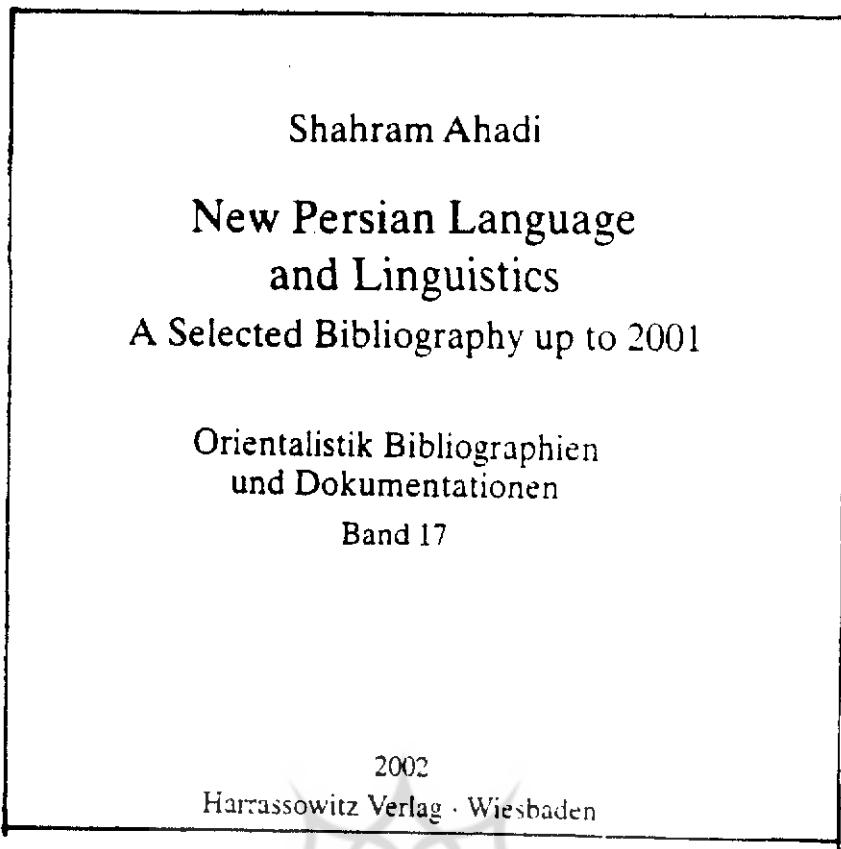
● ایرج افشار

۱۱۰

می شود (بهار ۲۰۰۰) اختصاص به رسیدگی کتابهای تاریخ محلی در زبان فارسی دارد، البته متون کهن. این شماره زیر نظر دو مدیر مهمان چارلز ملویل Ch. Melville انگلیسی و پل یورگن P. Jurgen آلمانی تنظیم و به قول امروزیان ویراستاری شده است. این هر دو محقق در مباحث تاریخ ایران صاحب نظرند و کار کشته.

نخستن مقاله به قلم خانم ژولی اسکات میشمی Julie Scott Meisami استاد دانشگاه اکسفوردست. او مدرس ادبیات فارسی است ولی به مناسبت علاقه و تجربه شخصی چندی پیش کتابی درباره تاریخ‌نگاری فارسی در ازمنه پیشین منتشر ساخت (۱۹۹۹). درین مجله هم مقاله‌ای نوشته است به عنوان «تاریخ همچون ادبیات».

- مقاله بعدی به قلم کلمنت با سورث C. E. Bosworth مورخ مشهور در تاریخ قرون سوم تا ششم ایران، اختصاص به خصائص تاریخ سیستان و احیاء الملوك دارد و به گاهی ضرورت نگاهی افکنده است به افسانه‌های مریوط به رستم و زابل در متون دیگر تاریخی و جغرافیایی. سومین مقاله سه کتاب خاص تاریخ سرزمینهای جنوبی دریای خزر (مازندران) را می‌شناساند. نویسنده چارلز ملویل استاد تاریخ دانشگاه کمبریج است. بخشی را از این مقاله به موضوع تاریخ وسیله تبلیغ تخصیص داده و شواهدی از متون تواریخ آن ولایات عرضه داشته. حز آن به جهات اخلاقی نگارش هم توجه کرده است.

۱۱۱

نخستین مقاله پُل بورگن درباره تواریخ هرات است و مقاله دیگر همو درباره تاریخ محاسن اصفهان مافروختی.

موضوع مقاله خانم پروانه پورشیریعتی تحلیل و تجزیه مواد تاریخ بیهق (منطقه سبزوار کنونی) است.

کریستف ورنر Ch. Verner تاریخ و جغرافیای دارالسلطنه تبریز را که نوشته‌ای از عصر مظفری است موضوع مقاله قرار داده است و اشاراتی هم به روضات الجنات کربلائی و تاریخ افشار ادیب الشعرا دارد.

۷۰۱—کتابشناسی زبان و زبانشناسی فارسی

شهرام احمدی از تحصیل کردگان در آلمان، کتابشناسی عالمنهای از نوشه‌های فارسی و زبانهای خارجی درباره ادبیات زبان فارسی و مسائل زبانشناسی آن زبان جمع آوری و منابع فارسی را به خط لاتین آوانویسی کرده است تا استفاده از آن برای خارجیها آسان‌تر باشد. این کتابشناسی ۲۹۰۰ مدخل دارد. انتشارات مشهور هاراسوویتز Harrassowitz ناشر آن و نامش چنین است.

New Persian Language and Linguistics. A Selected Bibliography up to 2001.

Wiesbaden. 2002. 256 p.

۷۰۲—مدرسان فارسی در انگلستان

در شماره‌های پیشین بخارا از ایرانیانی یاد شد که در دانشگاه‌های انگلیس تدریس فارسی کرده‌اند. اما این نامها از قلم فرو افتاده است: دکتر شرف الدین خراسانی در دانشگاه کمبریج – دکتر مهدی محقق در دانشگاه لندن – مرحوم دکتر رضا نواب پور (دانشگاه دارم).

۷۰۳—دو علی گلابی

«دو علی گلابی» از کنایاتی است که باید در زبان عامه تهران سابقه‌ای دراز داشته باشد. آن تعبیر در موردی گفته می‌شود که کسی هارت و پورت بکند و بانگ میان تهی باشد. نادر باشد ولی خود را دارا بنماید، ناتوان باشد ولی خود را توانا قلمداد کند.

تصور می‌شود که نسبت گلابی تحریف و تغییر صورتی است از «غرابی». غراب نوعی بوده است از کشتی. در گفتار یزدیان هنوز اصطلاح «غрабش غرق شده» به معنی زیاد ناراحت بودن به کار می‌رود. غراب به معنی کشتی هنوز استعمال دارد. جز آن در مورد کسانی که ادعاهای تو خالی می‌کنند گفته می‌شود «غرت و غراب» می‌رود. شاید در مورد «علی گلابی» هم غرابی درست باشد یعنی آن علی که اهل غرت و غراب است.

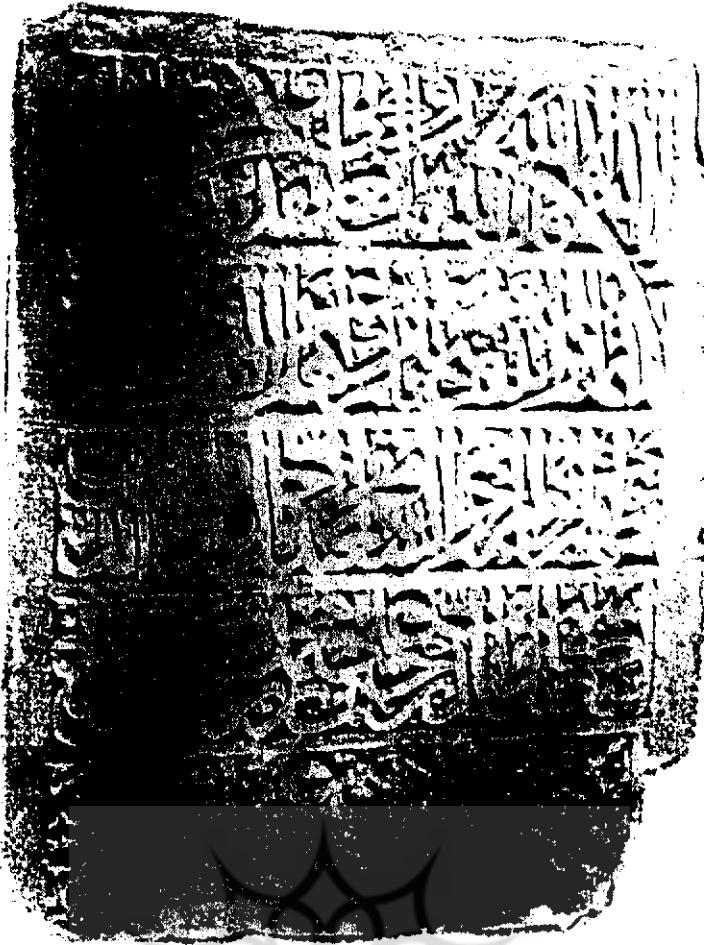
۱۱۲

۷۰۴—آلپ ایران

هتل دیزین در مدخل ورودی خود برای خوشامد گویی به ایرانیان به زبان فارسی تابلویی قرار داده و آن ناحیه را «آلپ ایران» خوانده است. مگر دیزین خود اهمیت و شخصیت کافی ندارد که باید مردم را با شهرت آلپ فرنگ به آنجا کشانید. این گونه کوچک انگاریها و تبلیغات ناستجیده چه مفهومی دارد. فردا است که برای دماوند بنویسند به «فوجی یامای ایران» خوش آمدید.

۷۰۵—کلوهای ابرقو

حسن کارگر، قباله کهنه دلسوز شهر ابوقوست. وجب به وجب آن خطه را می‌شناسد. پریروزها تلفن می‌کرد که دو درخت کهنسال را که با سرو ابرقو پهلو می‌زنند در آبادی «هارونی» دیده است. گفتم هارونی کجاست. گفت نزدیک به اسفند آباد. جزین مرا از پیداشدن سنگ قبری آگاه کرد که به تازگی پیداشده و به میراث فرهنگی رسیده است. خوشبختانه آقای خاموشی مدیر کوشای میراث در ابرقو، عکسی از آن برایم فرستاد. سنگ به خط ثلث درهم نوشته است. کتیبه سنگ در دو لچکی و پنج سطر است. قسمت تاریخی و مفید آن را این طور خواندم: «توفی

● «کلو» در ابرقو.

۱۱۲

المرحوم السعيد مفخر الرجال کلو قطب الدين اسماعيل [بن] کلوسيف الدين حسين بن على بن محمد بن على صباح... فی ثانی عشر ذی قعده سنة عشرة و ثمانمائة الهجرية.
بنا به یادداشت آقای خاموشی این سنگ در هفت متري از سطح زمين در محله نظامي به دست آمده است.

نکته مهم درین سنگ این است که شاهد دیگری بر استعمال عنوان متخصصانه «کلو» (همانند پهلوان، کی، کیا در مناطق دیگر ایران) در منطقه ابرقو به دست آمده است. این عنوان در قرن هشتم و نهم از کرمان تا فارس بسیار مصطلح بوده و بیشتر بر صاحبان صنعت و اصناف اطلاق می شده است که سمت کلانتری در محله خود داشته اند کما اینکه درین سنگ هم همراه نام کسی است که کارش صباغی بوده است. شاید کلمه «آکل» در داش آکل صادق هدایت هم با آن بی رابطه نباشد.

٧٠٦—اقبال به فارسی سخنسرابود ولی صحبت نمی کرد

کوشیار فرزندم در اینترنت به خبری توجه کرده است که در پیشاور انتشار یافته بود و مربوط می شود به یکی از مراسم ادبی در خانه فرهنگ ایران و سخنان ظهور احمد در آنجا. مطلب با این عبارت آغاز می شد که دو سوم از سروده های محمد اقبال لاموری به فارسی فصیح و استوار است.

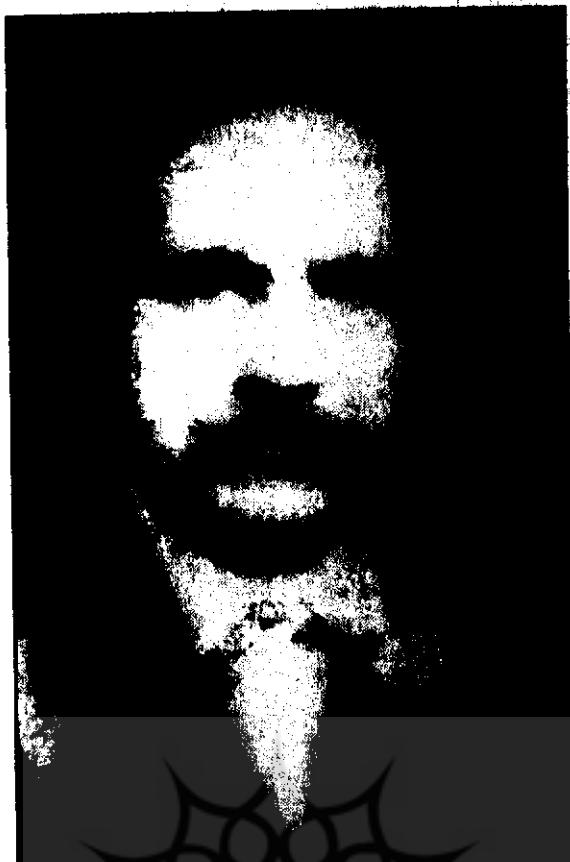
می‌دانیم که رساله دکتریش هم درباره فلسفه در ایران بود. اما او فارسی نمی‌نوشت و فارسی صحبت نمی‌کرد. زیرا تمرين نکرده بود.

دکتر ظهرور احمد در مجلسی (۱۱ ژولای ۲۰۰۲) گفته است که اقبال و سیدسلیمان ندوی و سر رئیس مسعود در اکتبر ۱۹۳۳ به افغانستان رفتند و با نادر شاه دیدار کردند. سفر آنها برای تهییه برنامه درسی دانشجویان رشته ادبی دانشگاه کابل بود. درین سفر اقبال در چندین محل سخنرانی کرد ولی همواره به زبان انگلیسی یا اردو. ندوی سخنان او را به فارسی برای حاضران ترجمه می‌کرد.

در شعر سحرآمیز فارسی، سری نهفته است که جوهروار در جان آدمی خانه می‌کند. نمونه توانایی محمد اقبال در آفریدن قطعه‌های فارسی ماندگار است. او فارسی حرف نمی‌زد ولی فارسی فکر می‌کرد و صور خیال او به فارسی نقش می‌گرفت.

۷۰۷—مصطلحات عثمانی و واژه‌های فارسی

در مدتی که عثمانیها در سرزمینهای تحت حکومت خود دواپر رسمی برقرار کرده بودند مصطلحات دیوانی آنها در تواریخ عربی هم مورد استعمال یافته است. این کلمات اکنون برای عرب زبان مهجور و اغلب نامفهوم است. بدین مناسبت سهیل صابان واژه‌نامه‌ای از آن

مصطلحات ترتیب داده است به نام المعجم الموسوعی للمصطلحات العثمانية التاریخیة (الریاض ۱۴۲۱) و کتابخانه ملک فهد آن را منتشر ساخته.

در میان آنها مقداری کلمات فارسی دیده می شود که در دوازیر عثمانیها مصطلح بوده است مانند دیدبان، دربند، درکنار، خمبره، بالا، پایه، دفتردار، طبخانه (که تب ظاهرآ خانه درست است به ملاحظه توضیحی که درباره آن داده شده)، دفترخانه و نظایر آنها.

٧٠٨—آنماری شیمل و سیمین بهبهانی

خانم آنماری شیمل را در جلسه بهاری الفرقان دیدم. پرسیدم به چه مشغولید. گفت منتخباتی از سروده های بانوان شاعر در زبانهای فارسی، عربی، ترکی، اردو، سندی و دو سه زبان دیگر از سرزمینهای اسلامی را تهیه می کنم تا آنها را به زبان انگلیسی ترجمه کنم و به چاپ برسد. قصدم بر آن است که جهانیان را به اهمیت و مقام فکر این زنان متوجه سازم. پرسیدم از میان فارسی زبانان ایران چه کسانی را در نظر دارید. گفت بیش از همه به سیمین بهبهانی علاقه مندم. شعر او از طراوت و تازگی بی مانندی برخوردار است و بمانند کارهای دیگران پیچیده نیست. پرسیدم بیتی را به یاد دارید گفت بله و خواند... من به یادم نماند.

اینک که این سطور برای نشر شدن تصحیح می شود دو سه هفته ای است که آن بانوی داشمند درگذشته است.

چند روز پیش دوست عزیزم شاعر توانای افغانی - عبدالکریم تمنا نامه‌ای را که شاعر توانای دیگر افغانی - فرزانه بزرگوار حضرت لطیف ناظمی از آلمان برایم نوشته و منظومه زیبای خود با عنوان «پارسی را پاس می‌داریم» را ضمیمه آن کرده است با پست برایم فرستاد. می‌بینم بهترین ارمغانی است برای آنکه آن را سرآغاز مطالب این شماره قرار بدهم. ابتدا تکمای از نامه لطیف لطیف گرامی را نقل می‌کنم و از آوردن بخش محبتهای او می‌گذرم.*

غافل نبوده‌ایم زیاد تو هیچگاه

یا بردده‌ایم نام ترا یا شنیده‌ایم

استاد ورجاوند جناب داکتر افشار دامت افاضاته والسلام

سلامی چو بوی خوش آشنايی - آرزو بود تا در مدت اقامت کوتاه‌هم در تهران از محض آن پژوهنده ارجمند استفاده برم و ساعتی چند مصدع اوقات گردم. اما درینگ که تمای ما را «تمنا»ی ماما، برآورده نساخت.

نه تنها نگارنده این سطور را به و سابقه انس و الفتی که با آثار و افکار و احوال حضرت عالی است اشتیاق شناخت حضوری با شمامست که شهر و ندان کتابخوان ما را نیز چنین آرزویی در دل است. چه کمتر اهل دانش و بینش است که وی را به آثار و افکار تان اطلاعی کافی نباشد و از مهر و شیفتگی تان به فرهنگ پر بار فارسی دری و مشترکات گرانقدر ما آگهی و افی نداشته باشد؟ دستاوردهای علمی تان در زمینه فرهنگ و علوم و تصفح و جستار گرانسنج تان در باب تاریخ و زبان سرزمین مان، در خور تحسین است و سزاوار سپاس و آفرین.

تمای عزیز، از من طلبیده بود تا شعر «پارسی را پاس می‌داریم» که سروده‌یی است ناچیز و قلیل به آن فرزانه جلیل بفرستم که اطاعت کردم و با این نامه همراه ساختم تا چه پیش آید و چه قبول افتد.

بیش از این اطاله و تصدیع ندهم و امیدوارم این عرض ارادت، فتح بابی گردد برای مکاتبه و مبادله فرهنگی با عرض حرمت.

لطیف ناظمی — ماه دی ۱۳۸۱

* بخارا به فروتنی استاد افشار توجه نکرده و متن کامل نامه را منتشر نمی‌کند. شعر «پارسی را پاس می‌داریم» سرآغاز بخش شعر مجله در این شماره است.

A Zoroastrian Tapestry

Art, Religion & Culture

پرستال جامع علم ساساني
پرستال علم انسانی

Symposium, Reception, Book Launch

17 October 2002

۷۱۰—مغول‌شناسی مورگان

د. مورگان D. O. Margan استاد پیشین مدرسه زبانهای شرقی دانشگاه لندن دوران بازنیستگی را می‌گذراند. ایشان در پانزده سال اخیر چند کتاب در زمینه پژوهش‌های ایرانی خود منتشر کرده است. نام آنها برای اطلاع علاقمندان درج می‌شود.

1982 Medieval Historical Writing in the Christian and Islamic Worlds

1996 The Mongols

1988 Medieval Persia 1040 -- 1797

1990 The Mission of Friar William of Rubruck: his journey to the Court of
The Great Khan Möng Ke (1253 - 55)

۷۱۱—مجمع متخصصان فرهنگ روزدشتی

A Zoroastrian Tapestry (Art, Religion and Culture)

عنوان مجمعی علمی است که روز هفدهم اکتبر سال ۲۰۰۲ در تالار برونی (Brunei) دانشگاه لندن (مدرسه السنة شرقی) برگزار شد و بنیاد میراث ایران Iran Heritage Foundation در ترتیب آن شرکت مؤثر داشت. نام کسانی در آنجا صحبت کردند آورده می‌شود

James R. Russel □ Alliert de Jong □ Almut Hintze □ Boris I. Marshak □ Firoza M. Kotwal. □ Verta Sarkhorh Curtis □ Frantz Grenet □ Philip G. Kreyenbroek □ Firoza Punthakey Mistree □ Shahnaz N. Munshi □ Pheroza J. Godrej □ John R. Hinnell, □ Shirin Simmos □ Khojerte P. Mistree □ Alan V. Williams.

۷۱۲—صلاح الدین المنجد

صلاح الدین المنجد لبنانی در میان محققان عرب نسخه‌شناس، مقامی والا دارد. او پایه‌گذار مؤسسه‌ای است که به سرمایه ممالک عربی در قاهره به نام مجمع مخطوطات العربية پنجاه سال پیش تشکیل شد. مجله‌ای خاص هم برای معرفی نسخه‌های خطی به اهتمام و مدیریت او انتشار یافت. المنجد چند سال مدیر آن مؤسسه بود و توانست مباحث شناخت نسخه‌ها را از لحاظ قواعد و ضوابط (کدیکولوژی) به میان اعراب مرسوم کند.

او نخستین بار در سال ۱۳۳۶ سفری به ایران آمد به قصد آنکه نسخه‌های خطی عربی قدیم را در کتابخانه‌ها ببیند. یکی از نتایج دیدار او آن شد که شادروان دانش پژوه و مرا تشجیع به آن کرد که نشریه‌ای خاص معرفی نسخه‌های خطی منتشر کنیم. این کار با قبول دکتر ذبیح الله صفا - که در

پاکستان بودشہ شدہ اسٹ بائکلہوای محلی).

از راست بد چب: محمد تقی داشن پڑوہ - ایموج افشار - کریستن بوزگل (اسٹاد اسلام شناسی داشنگاہ بر) - علام الدین المسجد سخن خوار (عکس در

آن اوقات متصدی دلسوز انتشارات دانشگاه تهران بود – پاگرفت و دوازده مجلد انتشار یافت. این ایام مؤسسه الفرقان (لندن) جشن نامه‌ای به افتخار او منتشر کرد که در یکی از شماره‌های بعد معرفی خواهد شد.

۷۱۳- شرق‌شناسی در سرایوو

دفتری مضبوط و مبوب از فعالیتهای شرق‌شناسان شهر سرایوو میان سالهای ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۰ به نام ۱۹۵۰ - ۲۰۰۰ Orijentalm institut u Sarajevu در ۱۷۵ صفحه انتشار یافته است. در آن فهرستی کامل از مندرجات مجله Prilozi za Orijentalnu Filologiju آمده و از جمله مقالاتی درباره ایران و زبان فارسی معرفی شده است.

۷۱۴- نقاشی از آبشار پس قلعه

عمادالسلطنه سالور (حسینقلی) که به مانند برادر خود قهرمان میرزا عین‌السلطنه خاطراتی روزانه نوشته در تاریخ ۱۳۰۳ ذی‌الحجہ این یادداشت را ضبط کرده است:

«صبح از باغ سوار شدم به آبشار پس قلعه خواستم بروم. از دربند، مرغ محله اینها رد شدم. کوه سخت را می‌رفتم تا به پس قلعه رسیدم. بالا رفتم به آبشار رسیدم. هوا آنجا در وسط روز خیلی سرد بود. عجیب این بود که نقاشی را اعلیحضرت مأمور کرده بودند که آنجا شکل آبشار را بکشد. حالا دو ماه است که شب و روز [شکل] آنجا را می‌کشد و شب می‌خوابد...»

۱۲۰

۷۱۵- در اوراق تقی‌زاده (نامه براون به...)

«اوراق تازه یاب مشروطیت» (تهران ۱۳۵۹) کتابی است» حاوی مقداری از اسنادی که تقی‌زاده نگاهداری کرده بود. همچنین نامه‌های ادوارد براون به تقی‌زاده که با همکاری دوست فقیدم دکتر عباس زریاب خویی چاپ کردم. جسته گریخته در مقالات تقی‌زاده و جاهای دیگر هم نامه‌ها و نوشته‌هایی را که از میان اوراق او مفید دیدم به چاپ رسانیده‌ام.

این روزها که به ته مانده پرونده‌های تقی‌زاده می‌نگریstem تا آنها را به گنجینه پژوهشی سپرده خود به مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی بدhem به دسته‌ای دیگر از نامه‌های مفید او برخوردم. همچنین فتوکپی مقداری از نامه‌هایی را دیدم که مرحوم مهندس ناطق برای مطالعات خود از روی اوراقی که خانم تقی‌زاده به اختیار دکتر عباس زریاب خویی گذاشته بود تهیه کرده بود و مرحوم ناطق یک کپی از آنها را به من واگذار کرد. همچنین فتوکپی از چندین نامه که زریاب

در اختیارم گذارد. در میان این مجموعه اصلی و کپی، یک نامه از ادوارد براون وجود دارد که معلوم نیست به کی نوشته بوده است. چون در آن یادی از تقی زاده شده مشخص است که صاحب نامه آن را به تقی زاده داده است. من آن را درینجا به چاپ می‌رسانم که هم آفای دکتر جان گرنسی برای کتاب خود استفاده کند و هم کسانی که به کتاب نامه‌های براون به تقی زاده می‌نگرند بتوانند به این نامه هم نگاهی بینکنند. شاید مخاطب را بشناسند و بشناسانند.

۷۱۶—پسر بنداری مترجم شاهنامه

مترجم عربی شاهنامه فتح بن علی بنداری اصفهانی است. او در سال ۶۲۱ آن کار را به پایان برد.

در کتابخانه آیة الله مرعشی (قم) نسخه‌ای از اخلاق ناصری هست به خط ابی العباس عبدالله بن الفتح بن علی بن محمد الفتح البنداری که در ۶۷۹ میلادی کتابت شده است (فهرست نگار آنجا درین تاریخ شکی اظهار کرده ولی نگفته چرا). به هر حال آیا این شخص فرزند همان بنداری نیست؟ شماره نسخه ۳۲۲۲ است و در جلد نهم فهرست آنجا معرفی شده است.

ف ۷ مارس ۱۹۱۶

FIRWOOD,

TRUMPINGTON ROAD,

CAMBRIDGE

دوست خنجریز مهراب مکرّما دیروز بزیارت
رقیمه کریمه آن دوست دیرینه کعب شرف
و امتنان نمودم و خنجریز خوشحال و مسرور شد
که رابطه مسلطه در بازار پیوسته کردید که واقعاً
تشنه اخبار ایران و هشتاد آنچه میباشم و نبند
خط اخبار است و خنجریز مائل را جواب میخواهم
وکی غیر از صبر حاضر ندارم، اخباری هم که میرسد
مختلف است در در عقیده خود کاهی حیران میمانم
در صورتیکه علم چیزی خوبی لازم است، مثل
له راه رقیمه آن دوست که مشتمل بود بر ستایش
یکدیگر و وطن پرستی و مظلومیت آقا رئیزاده
کاغذ رو دیگر که یکی از هشتاد ایوانی دیگر توشه بود
(خنجریز آقا راسد الله خان کردستانی) که در آن
نهاده، نهاده ایوان را درین او اخیر باستان نسبت
مسیحیان را جناب معلی میباشد که بچه درجه معتقد
با قدر رئیزاده بودم و پا رسال کرده اسلامی

۱۲۲

نامه ادوارد براؤن به خط خودش.

بودم در محابی ایرانیان همیشه بر خلاف بعضیها
از ایتاده رفای میکردم ولی از بکه درینها و افر
از جاهای مختلف چه از ایرانیها چه از فرنگیها
شکایت از "زیاده رویها" ایتاده می در پی
می آمد خدیل کردم که این همه دخان آخر نایه
بر آتشی دلالت بکند، اگر غلط کردم و حقیقته

احضر افواه بی اصد شن) از همه کس خودم خوشحالتر
خواهم بود که حقیقت آغاز نظر را و قنیله اینجا
بود مثل کبریت احمد می دانستم،
ما بری خبری تازه که اینجا باشد و شاید مسح

عالی شد باشد اینست که در ۲۸ فوریه علی
پیکر معرف نویکر شاپنال خودش را در پاریس
کشت بعده از آنکه در کشتی Mistra خود - که زنی فرانسه بود - سعر کرده بود،
ظاهراً همه پول خود را صرف زدن و تمار و شراب
و نجیب کرده بود و چون دیده که معموقه اش محویله
او را ترک نمایه میخواست او را و لعنه خود را
کشید، شرحی ازین راجعه در یکی از روزنامه دعا

پاریس چاپ شد و بتوسط نیکو محمد قزوینی
 که بنقد در پاریس است بخاطر رسیده
 ملاقات امیر طودیه آلمان دروس در پوتدام
 دیهانی را پر حیرت کرد و نتیجه این ملاقات
 طاهر زوال شان سرا دوازده گراش نداشت
 ولی بنده خود در آن یک محبس که آن وزیر
 صاحب تدبیر (!) را دید، سه سال و نیم
 قبل ازین همان حرس زدن و کفتم که یعنی
 دارم هرگاه روس در پر ترانه ای از شما
 بگیرد گرفته باشد بی شک بر شما چارتکیز
 زده بی رفیق دیگری میرود و همان طور هم
 شه -

پسر نوع ما بدان بنشست
 حکم نیوتن نکم علوی شه!
 خانه ایل

امیدوار که تا حال هر دو کتاب که از برای
 جایعای فرستادم یعنی تاریخ گزینه و تاریخ
 انقلاب ایران هر در رسیده باشند، در ماره
 نایخ انقلاب خیلی خوشم میآید هر جا سهوی یا

۱۷۹۰ بروز

خواه شفیع

خواه شفیع) و فردوس از زبان مخنو برایانه: دوست صمیمی و فرد خواه شفیع

عددی باشد مخلص را از آن مطلع سازند تا اگر در باز
مایه شد اصلاح و تصحیح شود که بغیر از حقیقت
حال را نوشت چیز دیگر داشتی خواهم، به بختانه
همه نعروهای ایران تو که شامل تنقیه جنابعلی
مورد نزیه دوست تا ناقص بود، چیز که خلیل
میخواهم اینست که اکبر حاپ آن تا پنجم بلیداری
ایرانیان که ناظم الاسلام کرمانی تألیف می فرمود
و تمام مقدمه آن با ۱۷۶ صفحه از جلد اول
بخلیل رزیه وی حالا مدقی است جزو تازه
کرسیله است پیر میرود تمه آزاد از برای
مخلص ارسال پیغمازید که آبونه دادم از راس
چها، پیچ نسخه از زین کتاب پر غوب و خلیل لازمات
از رزیله حضرت والارنائب السلطنه بیان
فوکای شده و از کشته شده صنیع الدور
و محمد خاقان یک عالم غم و خون حاصل گردید،
امنیت نایمه پیش ازین زللت به هم که دیر نباشد
اکراز حال مخلص جویا باشیمه الحمد لله هم سلامت
دستیم و هیشه بدهای خیر ایران مظلوم مغلول
بجمع دوستاه خصوصا آقارناب حسین قلیخان

محمد مصدق

۷۱۷ - روز مصدق در ایالت ایلینوی

متن بیانیه‌ای که از جانب فرماندار ایالت ایلینوی به مناسبت تشکیل کنفرانس خاطره پنجاهمین سال تشکیل دولت مصدق» انتشار یافت چنین است:

نظر به اینکه محمد مصدق، مهاتما گاندی و نلسون ماندلا قهرمان‌های ملی ایران، هندوستان و افریقای جنوبی و همچنین نمادهای بین‌المللی پایداری و عدالت‌خواهی و مدافعان دادگری و دموکراسی هستند،

و نظر به اینکه جورج واشینگتن و تاماس جفرسن در ایالات متحده و مهاتما گاندی در هندوستان رهبری مبارزه برای کسب استقلال از بریتانیا و محمد مصدق رهبری جنبش ملی ایرانیان را علیه استعمار بریتانیا در ملی نمودن نفت ایران عهده داشتند،

و نظر به اینکه به مناسبت پنجاهمین سالگرد انتخاب دموکراتیک دکتر محمد مصدق به مقام نخست‌وزیری دانشگاه نورت ایسترن ایلینوی در شیکاگو میزبان کنفرانسی تحت عنوان «تجربه مصدق در چشم‌انداز آینده ایران» است،

و نظر به اینکه بسیاری از دانشوران و کارشناسان زمینه‌های ایران، مصدق، نفت و سیاست

اداره

شماره ۱۰۵/۳/م.....

تاریخ ۱۴۰۰/۰۷/۲۵

صیغه

ریاست محترم اداره کنندگان بآفای دکتر فضل الله صفا

محترماً بازگشت بنامه شماره ۸۲۳/۵/۸/۲۴ ۴ جزوی سیر کتاب در ایران نوشته آفای این افتخارکه بمناسبت هنرمند کتاب منتشر شده باین اداره واصل گردید .
غم من مبالغه تحریر صفحه ۹ چهار فرد شعر تحت عنوان (دریان چهار چیزنا مختار) ذیل صفحه نوب مشاهده شد .

نشر این خود این برقدم توجه منتشر کنند و مخابرات با اوضاع حسروزمان میباشد زیرا در این دوران که شاهنشاه آرام پسر مانند بحری موافق از رافت و مخلوق و قریش مزید تر و سعادت است انتشار این شعر باین باندیشه و دورازی آن جناب و تابل امتحان نظر است .

اینجانب از لحاظ وزنی و جمله و جمله و اجتناب و مسابقه حسن شایسته وستی توجه جنابالی را باین مونو گ معروف مینماید که بر اثر توجه بات آنحضرت ناشرین نسبت به نشر اشعار و مقالات وانه باز کلی آن با - جریان روزگردش را در تحریم و تثبیت نمیتواند و متن سات مطر که شامن بتأی میهن تزییز است دقت بیشتری بخواهد دارد .

رئیس اداره کنندگان و پژوهش و پژوهش نایین ازین

۱۶ مرداد

روزنوشت جهت استفاده از این اشاره ریاست اداره کنندگان اداره ایناد میزد . خواسته است نظر خود را در این مورد از عزم فرمائید تا پاسخ ایله رئیس اداره آموزش و پرورش شهرستان نایین داده شود .

رئیس اداره کنندگان و دکتر فضل الله صفا

رئیس

استعماری بریتانیا از چهار قاره و از دانشگاه‌های مختلف آمریکا نظرات خود را در این کنفرانس ارائه خواهند داد،

و نظر به اینکه شماری از پژوهشگران و دانشوران ایرانی تبار در امور آموزش و پژوهش نهادهای علمی و پژوهشی در مقام استاد، رئیس گروه علمی و ریاست دانشکده در دانشگاه نورت ایستون ایلینوی اشتغال دارند،

از این روی، اینجانب جرج اچ رایان، فرماندار ایالت ایلینوی، روز دوم ماه مه سال دو هزار و یک را روز دکتر محمد مصدق در ایلینوی اعلام می‌دارم.

۷۱۸—ماجرای «سیر کتاب در ایران»

در جشن کتاب سال ۱۳۴۴، اداره نگارش وزارت آموزش و پرورش جزوهای از من منتشر ساخت به نام «سیر کتاب در ایران». در این کتابچه تعداد زیادی عکس از کتابهای چاپی قدیمی (سنگی و حروفی) چه چاپ ایران و چه چاپهای هند و مصر و عثمانی و فرنگ چاپ شده بود. از آن جمله بود صفحه‌ای از پنداخه منسوب به عطار نیشابوری که در قرن سیزدهم در مصر طبع شده است و از حیث حروف و نوع صفحه‌بندی دیدنی بود. اتفاقاً صفحه‌ای عکسبرداری و چاپ شده بود که در آن از «قرب سلطان بدگوئی» داشت. یعنی این بیت:

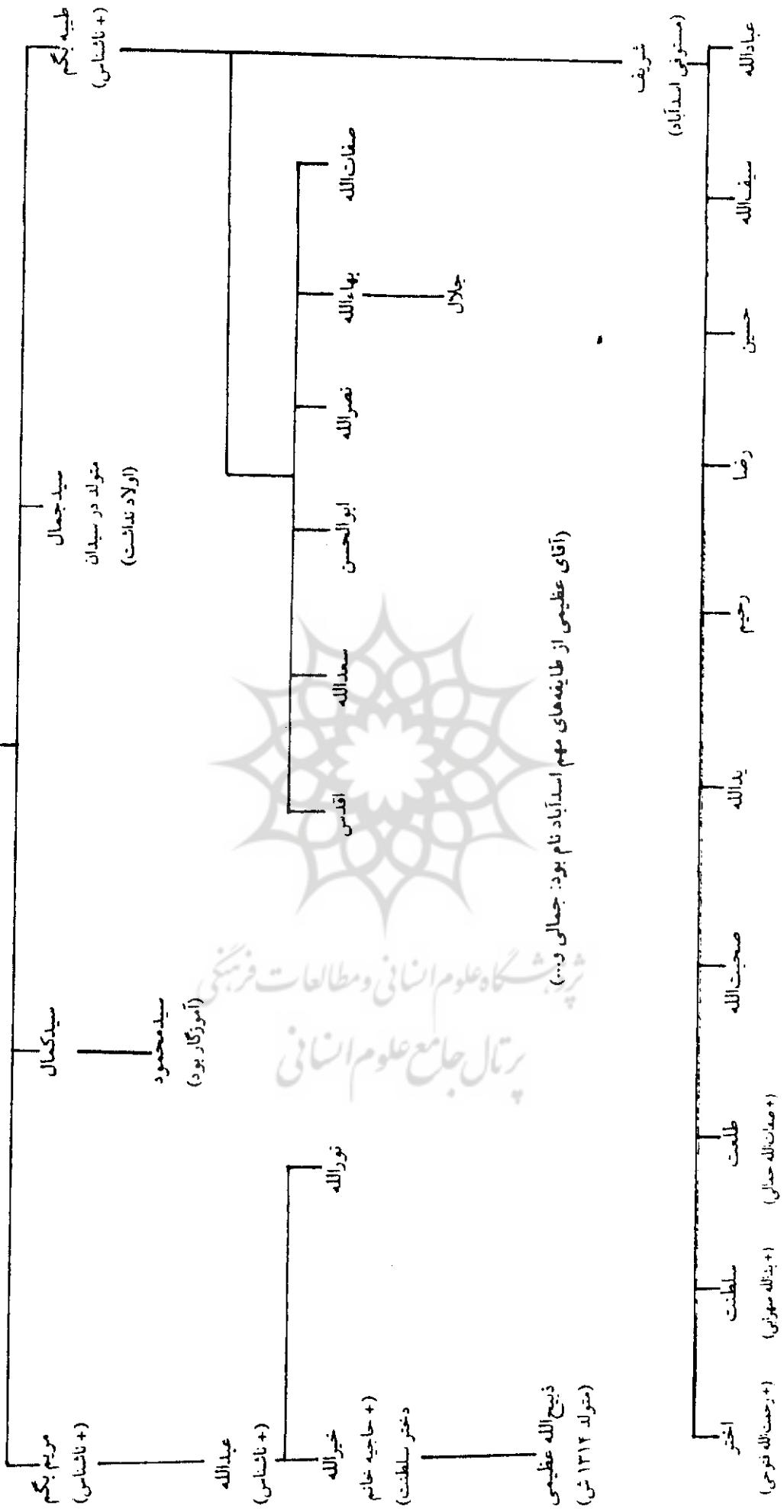
قرب سلطان آتش سوزان بود
با بدان الفت هلاک جان بود

رئیس آموزش و پرورش نائین که دفت در مندرجات جزو کرده و آن صفحه از پنداخه را مغایر مصلحت وقت دیده بود شرحی به اداره نگارش نوشته و شماتت کرده بود که چرا چنان شده است. رئیس اداره مذکور رو نوشت آن نامه را به من فرستاد و جواب خواست.

چون نمونه‌ای از اوضاع و احوال گذشته است درج شدن عکس آن برای نکته یابی تاریخ نگاران بی‌فایده نخواهد بود.

۷۱۹—خویشان سید جمال اسدآبادی

بنا به مدارک موجود تردید نیست که سید جمال الدین زاده اسدآباد همدان بوده است نه اسعدآباد افغانستان. در مجموعه اسناد و مکاتبات او که در خانه امین الضرب باقی مانده بود و

اینک در کتابخانه مجلس شورای ملی محفوظ است (و آنها را دکتر اصغر مهدوی چهل سال پیش به آنجا داد) نامه‌هایی از لطف الله وجود دارد که خواهرزاده سید بوده است و او آنها را از همدان به اقصی اروپا برای سید ارسال می‌داشته است

اموال در کتابفروشی دهخدا لوس انجلس با آقای ذبیح الله عظیمی آشنا شدم که فردی از خاندان سید جمال است. ضمن صحبت فرصتی پیش آمد که مقداری از شجره تیره مربوط به سید جمال را بپرسم. نتیجه‌اش این شجره نامه است که می‌آورم تا علاقه‌مندان بتوانند با نوشه‌های صفات الله جمالی و ابوالحسن جمالی تطبیق کنند.

شماره ۱ سال نهمین تیر ماه ۱۳۰۴
 مجله سیاسی و ملی

عمل اداره، طهران خیابان بهروردی
چهار راه سد الملت
تفون، از مرکز حسن آباد بهروردی
مراسلات پاپل نامه مربوط نشد.
برق اداره ایله یکشنبه سانده و خمینه
از ۲ تا ۹ میلادی خیر باز است.

آینده

موس رئیس و مدیر مؤلف: دکتر افتخار

۱۳۰

۷۲۰- مجله خوانهای هشتاد سال پیش طهران

دفتر اسامی مشترکان دوره اول و دوم مجله آینده (۱۳۰۶ - ۱۳۰۴) موجود است. برای آنکه نوع خوانندگان و دوستداران آن مجله مشخص شود دفتر مربوط به تهران را به بررسی در آوردم و اسامی مشاهیر آن روزگار و آنها که بعداً مشهور شده‌اند موقع را که مشترک بوده‌اند، استخراج کردم. شاید برای تهیه کنندگان تاریخ مطبوعات مفید واقع شود.

آقایان

آموزگار، حبیب الله

ابتهاج، غلامحسین

احمدی بختیاری، عبدالحسین

اسدی، محمدولی

اسعد، محمد تقی (امیر جنگ)

اسعد، جعفرقلی (سردار اسعد)

اسکندری، عباس میرزا

افسر، محمد‌هاشم میرزا

افشار، جلال

افشار، رضا

اکبر، میرزا کریم خان

امامی خویی، نظام الدین

امیر موثر نخجوان

امین، رفیع (دکتر)

امین الضرب مهدوی، حسین

النظام، نصرالله

اویسی، علی محمد

بختیاری، امیرحسین خان

بلدر، محمد

بزرگ‌نیا دانش، محمد

بقائی، میرزا شهاب

بهاءالملک قره گزلو

بهار، محمد تقی (ملک الشعرا)

بهرامی، فرج الله (امیراعظم)

بیات، شیخ العراقيین

بیات، عبدالحسین

بیات، عزت الله

بیات، مصطفی قلی (صمصام الملک)

تدین، محمد

تقی زاده، سید حسن

تیگران ترکیبان

تیمورتاش، عبدالحسین (سردار معظم)

ثنتة الدوله دبیا، ابوالحسن

حشمه الدوله والاتبار، ابوالفتح

داور، علی اکبر

دشتی، علی

دولت آبادی، یحیی

دهخدا، علی اکبر

پوستکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتوال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

- دیوان بیگی، آفاخان
 سردار فاخر حکمت، رضا
 سردار همایون (امیر لشکر)
 سنجابی، کریم
 طاهری، دکتر هادی
 عبده بروجردی، محمد
 علیم الملک فرهمندی، علی
 فاتح، مصطفی
 فرامرزی، عبدالرحمن
 فرزین، محمدعلی (کلرب)
 فروزانفر، بدیع الزمان
 فروغی، محمدعلی (ذکاءالملک)
 فروهر، ابوالقاسم
 فرهوشی، علی محمد (مترجم همایون)
 فسا، علینقی (علاءالسلطان)
 فطن السلطنة مجد
 فلسفی، نصرالله
 فیروز، محمد ولی
 قریب، عبدالعظیم
 کاشف کردستانی
 کاشین، ولادیمیر
 کاظمی، باقر (مهذب الدولة)
 کبیر، علی
 کسری، سید احمد
 کمالی، حیدرعلی
 کیان، غلامرضا
 گلشاهیان، عباسقلی
 گل گلاب، حسین
 گنجه‌ای، رضا

متین دفتری، احمد
محتنم السلطنه اسفندیاری، حسن
مستوفی، عبدالله
مشاورالممالک، علیقلی انصاری
مشق کاظمی، مصطفی
مشکان طبسی، حسن
مصدق، دکتر محمد
مفاخر الملک نوزاد، علیرضا
میر، دکتر یوسف
نبیل، فصل الله
نژی همدانی، موسی
نجم آبادی، مرتضی
نجم الملک، ابوالقاسم
نصر، تقی
نصیری، محمد
نفیسی، سعید
نواب، حسین
نوری اسفندیاری، فتح الله

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

۷۲۱—نوشته سیاسی دیگری از مستشارالدوله

حبیب یغمایی که به مقداری از نامه‌ها و اوراق محمدعلی فروغی دست یافته بود در سالهای مختلف مجله یافما بعضی از آنها را به چاپ رسانید. از جمله نامه مفصلی است که در جلد سوم (۱۳۲۹: ۲۳۹ – ۲۴۱) چاپ کرده است درباره مذاکرات هیأت سرحدی ایران و شوروی. ولی نویسنده آن نامه را نتوانسته بود بشناساند.

نامه مذکور مورخ ۲۵ قوس (آذ) ۱۳۰۲ مطابق ۹ جمادی الاول ۱۳۴۲ قمری است و با خطاب «قریانت شوم» آغاز شده است.

من در سال انتشار مقاله مذکور نمی‌دانستم که مستشارالدوله (میرزا صادق خان) ریاست این هیأت را داشته است. ولی بعدها که اوراق و اسناد او در اختیارم قرار گرفت بر آن مطلب مطلع شدم. این روزها که مجله یافما را به مناسبتی تورق می‌کردم متوجه شدم که آوردن توضیحی درین مورد برای مراجعان و محققان بعد مفید است. آن نامه مورد سخن گزارشی از مستشارالدوله است و بسیار قابل توجه. از حیث فصاحت در بیان و گزارش مباحث سیاسی نمونه‌ای برجسته است. یغماًی حق داشته است که آن را در یغماً بیاورد.

۷۲۲ - مجموعه‌های ایرانشناسی Dietrich Reimer

مؤسسه انتشاراتی ریمر آلمان از سال ۱۸۴۵ در برلن تأسیس می‌شود. علاقه‌مندی این مؤسسه در حال حاضر به انتشار کتابهای قوم‌شناسی، زبان‌شناسی سرزمینهای افریقا، جغرافیا و علوم طبیعی، باستان‌شناسی، شرق‌شناسی، بیزانس‌شناسی، معماری و هنر و تاریخ فرهنگی است. آنچه درباره ایران به چاپ می‌رساند بیشتر در زمینه باستان‌شناسی است. همه کتب و نشریات مؤسسه باستان‌شناسی آلمان درباره ایران توسط این ناشر انتشار می‌یابد.

نخستین مطالعات باستان‌شناسی رسمی و علمی آلمان درباره ایران را ارنست هرتسفلد در دوره رضاشاہ پهلوی آغاز کرد. او سلسله نشریه ادواری معروف و معتبری را از سال ۱۹۲۹ به نام *Archaeologische Mitteilungen aus Iran* بنیاد نهاد که با پیش آمد جنگ جهانی دوم متوقف شد. نه مجلد آن توسط او به چاپ رسید و نایاب گردید. بعدها همین مؤسسه ریمر آن سلسله را تجدید چاپ کرد و بر نام آن افزو (Alte Folge).

۱۳۴

پس از ترمیم خرابیهای آلمان چون مؤسسه باستان‌شناسی آن کشور فعالیت و کارهای علمی خود را از سر گرفت و در ایران هم به مطالعات باستان‌شناسی پرداخت پس انتشار آن نشریه متوقف شده را به توسط مؤسسه ریمر جزو کارهای اساسی خود قرار داد. از سال ۱۹۶۸ تا به امروز هر سال یک جلد از آن به چاپ رسیده است. در هر مجلدی ده بیست مقاله ممتاز عالمانه مندرج است. این سلسله جدید الانتشار تا مجلد بیست و هشتم عنوان (Neue Folge) داشت. پس از آن بر نام نشریه عنوان «توران» را الحاق کردند زیرا دامنه مطالعات باستان‌شناسی را به صحاری آسیایی وسعت دادند و اقالیم مورد مطالعه را به سرحد چین کشانیده‌اند. امروز نامش چنین شده است:

Archaologische Mitteilungen aus Iran und Turan

آخرین شماره آن که در سال ۲۰۰۱ منتشر شده شماره سی و سوم است. باید دانست که دو تن بیش از هر کس در دوام انتشار این مجله مؤثر بوده‌اند. نخست ه لوشای در ایران مدیریت

Band 1
Herzfeld, Ernst
Altpersische Inschriften (vergriffen)

Band 2
Kroll, Stephan
Keramik urartäischer Festungen in Iran .
Ein Beitrag zur Expansion Urartus in Iranisch-Azerbaidjan
188 Seiten mit 46 Abb. und 117 Typenskizzen. 1976

Band 3
Kleiss, Wolfram / Hauptmann, Harald
Topographische Karte von Urartu (vergriffen)

Band 4
Harb, Ulrich
Ilkhanidische Stalaktitengewölbe .
Beiträge zu Entwurf und Bautechnik
73 Seiten mit 34 Abb. und 9 Tafeln. 1978

Band 5
Hofstetter, Josef
Die Griechen in Persien .
Prosopographie der Griechen im Persischen Reich vor Alexander
288 Seiten. 1978.

Band 6
Akten des VII. internationalen Kongresses für Iranische Kunst und Archäologie .
München, 7. bis 10. September 1976
678 Seiten mit 448 Abb. 1979

Band 7
Saraf, Mohammad Rahim
Die Keramik von Tell-i Iblis und ihre zeitliche und räumliche Beziehung zu den anderen iranischen und mesopotamischen Kulturen .
234 Seiten mit 71 Abb., 6 Faltafeln und 24 Fototafeln. 1981

Band 8
Klinkott, Manfred
Islamische Baukunst in Afghanisch-Sistan
Mit einem geschichtlichen Überblick von Alexander dem Großen bis zur Zeit der Safawiden-Dynastie
296 Seiten mit 1 / 2 Abb. und 7 Faltafeln.
1982. Br € 65,- (D) / sFr 111,-
ISBN 3-496-00107-0

Band 9
Kiani, M. Yussuf
Parthian Sites in Hyrcania
(The Gurgan Plain)
80 Seiten mit 46 Abb., 18 Faltafeln und 41 Fototafeln. 1982

Band 10
Kunst, Kultur und Geschichte der Achämenidenzeit und ihr Fortleben
Begleitet von Heidemarie Koch und D.N. MacKenzie. Symposium Göttingen, November 1981
304 Seiten mit 29 Abb., 4 Faltafeln und 32 Fototafeln. 1983

Band 11
Kiani, M. Yussuf
The Islamic City of Gurgan •
93 Seiten mit 60 Abb., 52 Fototafeln, 12 Faltafeln und farbigem Frontispiz. 1985

Band 12
Eichler, Seyyare
Götter, Genien und Mischwesen in der urartäischen Kunst •
80 Seiten mit 36 Abb. und 26 Faltafeln. 1985.

Band 13
Rashad, Mahmoud
Die Entwicklung der vor- und frühgeschichtlichen Stempelsiegel in Iran
354 Seiten mit 95 Abb., 48 Tafeln und 2 Karten. 1990

Band 14
Firby, Nora Kathleen
European Travellers and their Perceptions of Zoroastrians in the 17th and 18th Centuries
250 Seiten mit 4 Abb. und 2 Karten. 1988

Band 15
Weber, Ursula / Wiesehöfer, Josef
Das Reich der Achaimeniden . Eine Bibliographie
778 Seiten. 1996.

Band 16
Negahban, Ezat
Weapons from Marlik
122 Seiten mit 96 Zeichnungen,
3 Farbtafeln, 17 s/w-Tafeln und 1 Karte.
1995.

Band 17
Hinz, Walther / Koch, Heidemarie
Elamisches Wörterbuch (vergriffen)

Band 19
Finster, Barbara
Frühe Iranische Moscheen
Vom Beginn des Islam bis zur Zeit
Sägūgischer Herrschaft
320 Seiten mit 158 Abb. und 48 Tafeln.
1 Faltblatt. 1994

Iranische Denkmäler
Das Mappenwerk erscheint als Ergänzung zu den Archäologischen Mitteilungen aus Iran
Format 28 x 40 cm

Reihe I
Vorgeschichtliche Denkmäler
Lieferung 1/2 und 3/4 vergriffen

Reihe II
Iranische Felsreliefs
Hg. vom Deutschen Archäologischen Institut, Abteilung Teheran

Lieferung 5.A
Trümpelmann, Leo
Das Sasanidische Felsrelief von Sar Mashad
12 Seiten Text mit 3 Abb. und 7 Tafeln.
1975.

Lieferung 6.B
Trümpelmann, Leo
Das Sasanidische Felsrelief von Darab
20 Seiten Text mit 11 Tafeln und 1 Doppeltafel. 1975

Lieferung 7.C
Hrouda, Barthel / Trümpelmann, Leo
Sarpol-i Zohab: Die Felsreliefs I-IV
Das Parthische Felsrelief
16 Seiten Text mit 10 Tafeln. 1977

Lieferung 8.D
Hermann, Georgina / Howell, Rosalind
Naqsh-i Rustam 5 and 8. Sasanian Reliefs Attributed to Hormuzd II and Narseh
12 Seiten Text mit 14 Tafeln und 2 großformatigen Zeichnungen. 1978

Lieferung 9.E
Hermann, Georgina / Howell, Rosalind
The Sasanian Rock Reliefs at Bishapur III. Triumph attributed to Shapur I
44 Seiten Text mit 56 Tafeln und 5 großformatigen Zeichnungen. 1981

Lieferung 10.F
Hermann, Georgina / Howell, Rosalind
The Sasanian Rock Reliefs at Bishapur, Part 2: Bishapur IV, V and VI
38 Seiten Text mit 3 Abb., 32 Tafeln und 3 großformatigen Zeichnungen. 1981

Lieferung 11.G
Hermann, Georgina / MacKenzie, D.N. / Howell, Rosalind
The Sasanian Rock Reliefs at Bishapur, Part 3
Bishapur I. The Investiture/Triumph of Shapur I? Bishapur II. Triumph of Shapur I and Sarab-i Bahram. Bahram II enthroned. The Rock Reliefs at Tang-i Qandil
36 Seiten Text mit 40 Tafeln und 4 großformatigen Zeichnungen. 1983

- Lieferung 12.H
 Seidl, Ursula
Die elamischen Felsreliefs von Kurangun und Naqsh-e Rustam
 25 Seiten Text mit 18 Tafeln, 10 Textabb.
 und 3 Zeichnungen. 1986
- Lieferung 13.I
 Herrmann, Georgina /
 MacKenzie, D.N. / Howell, Rosalind
Naqsh-i Rustam 6. The Sasanian Rock Reliefs at Naqsh-i Rustam. The Triumph of Shapur I
 72 Seiten Text mit 24 Tafeln und
 3 Zeichnungen. 1989
- Führer zu archäologischen Plätzen in Iran**
- Band 1
 Kleiss, Wolfram
Bastam/Rusa-i-Uru-Tur
 Beschreibung der urartäischen und
 mittelalterlichen Ruinen
 72 Seiten mit 65 Abb. und
 2 Faltafeln. 1978
- Band 2
 Naumann, Rudolf
Die Ruinen von Tacht-e Suleiman und Zendan-e Suleiman und Umgebung
 128 Seiten mit 103 Abb. und 4 Faltafeln.
- Materialien zur iranischen Archäologie
 Hg. vom Deutschen Archäologischen Institut, Abteilung Teheran
- Band 1
 Pedde, Friedhelm
Keramik aus Nord-Belutschistan
 Die Sammlungen Noetling und Henckmann im Museum für Indische Kunst, Staatliche Museen zu Berlin.
 Preußischer Kulturbesitz
 144 Seiten mit 48 Abb. 1993
- Band 2
 Kleiss, Wolfram
Karawanenbauten in Iran. Teil I
 144 Seiten mit 247 Abb. und 28 Tafeln mit
 110 Abb. 1996
- Band 3
 Kleiss, Wolfram
Karawanenbauten in Iran. Teil II
 133 Seiten mit 244 Abb. und 42 Tafeln
 Format 24,5 x 34 cm. 1997
- Band 4
 Leisten, Thomas
Architektur für Tote
 Bestattung in architektonischem Kontext in den Kulturzonen der islamischen Welt zwischen 3./9. und 6./12. Jahrhundert
 342 Seiten mit 11 Karten und 55 Tafeln
 mit zahlreichen Abb. Format 24,5 x 34 cm
 1998.
- Band 5
 Kleiss, Wolfram
Karawanenbauten in Iran / Teil III
 160 Seiten mit 304 Abb. und 32 Tafeln.
 1998.
- Band 6
 Kleiss, Wolfram
Karawanenbauten in Iran / Teil IV
 147 Seiten mit 305 Abb. und 28 Tafeln
 mit 111 Abb. 2000
- Band 7
 Kleiss, Wolfram
Karawanenbauten in Iran / Teil V
 143 Seiten mit 259 Abb., 4 Falzblätter und
 28 Tafeln mit 111 Abb. 2000
- Band 8
 Kleiss, Wolfram
Karawanenbauten in Iran / Teil VI
 124 Seiten mit 160 Abbildungen,
 3 Falzblätter und 39 Tafeln mit 155 Abb.,
 Verzeichnis aller in den Bänden I-VI
 behandelten Bauten. 2001

مؤسسه آلمانی را داشت و پس از او ولفرام کلایس که سالهای درازی با شور و شوق بدان خدمت پرداخت.

مؤسسه ریمر چهار سلسله کتاب هم در زمینه باستانشناسی و آثار ایران منتشر می‌سازد: اولی موسوم است به Archaologische Mitteilungen aus Iran. Ergänzungsbände نوزده کتاب تاکنون انتشار یافته است بماند اگر بخواهید بهای نسبی هر یک ازین کتابها را بدانید بطور کلی، میان چهل تا یکصد و سی یا چهل یورویی کنونی است. نشانی آن:

Dietrich Reimer Verlg. Zimmerstrasse 26 - 27. Berlin 10969

723 — Eurasian Studies.

نام مجله تازه‌ای است که در ایتالیا به چاپ می‌رسد. دو مؤسسه پژوهشی تهیه مطالب و انتشار آن را در عهد دارند: یکی مرکز مطالعات عثمانی کالج Newnham در کمبریج (انگلستان) و دیگری مؤسسه شرقی کارل نالینو در رم (ایتالیا) است. نخستین شماره آن با همکاری مؤسسه فرانسوی مطالعات آسیای مرکزی و مؤسسه شرقی دانشگاه ناپل گردآوری شده است.

این مجله به پیروی از روش مجلات علمی شرق‌شناسی به گذشته می‌نگرد و مندرجاتش به موضوعات مربوط به تاریخ و فرهنگ سرزمینهای دراز دامن از دریای بالکان تا مرزهای چین خواهد بود.

در شماره نخست مجله هشت مقاله چاپ شده است: از آن جمله است: نسب نامه‌ای از خاندان خواجه احمد یسوی که در خانات خوقند می‌بوده‌اند (به قلم ماریا شوپه و عاشریک مؤمن اف) – شیعه در سوریه عصر عثمانی و استنادی از قاضی حلب در سال ۹۶۲ (به قلم مارکو سلتی) – مسافران باستانشناس انگلیسی قرن نوزدهم در اناطولی (به قلم ابرو بویار – اصطلاح «رومی» در اطلاق شدن آن بر نسبت اهالی عثمانی (به قلم صالح او زیران).

درین شماره یازده کتاب مورد نقد و بررسی قرار گرفته. نقدها اغلب جنبه تفصیلی دارد. در پایان، نام مقاله‌های رسیده برای درج در شماره بعد و چکیده چند سطری از آنها به طبع رسیده است.

724 — عمه ناصرالدین شاه نه خواهر او

در شماره ۶۲۴ (بخاری ۲۵) چنانکه از آقای دکتر ناصرالدین پروین صاحب فرمان ناصرالدین شاه شنیده بودم نسبت عزیزالدوله به ناصرالدین شاه را خواهر نوشته بودم (و شاید هم اشتباه

من در ضبط و نقل متن باشد). دوست گرامی نکته‌یاب رضا رحیم‌زاده ملک فرمود آن خانم عمه ناصرالدین شاه (یعنی خواهر محمدشاه) بوده است، از خوانندگان عذر می‌خواهم و از آقای دکتر پروین هم.

۷۲۵- خاطرات کتابدار «راستکار»

خانم فخری راستکار سی سال در کتابخانه مجلس کتاب ده و کتابدار و فهرست‌نویس و معاون و بالاخره رئیس بود و درین سمت، بازنیستگی را به تقاضای خود اختیار کرد. عبدالله ریاضی که مهندس بود و معلم، ولی بی تدبیر در مدیریت با آن تقاضا موافقت کرد. این خانم با کمال اخیراً در مصاحبه دلپذیری شمۀ‌ای از مشکلات کتابخانه‌داری و خدمات مردان بر جسته‌ای مانند اریاب کیخسرو شاهرخ و یوسف اعتصام الملک و دیگرانی را که در تأسیس و گسترش آن کتابخانه قدمهای مؤثر برداشته بوده‌اند بر زبان آورده و در «پیام بهارستان» نشریه داخلی کتابخانه به چاپ رسیده است.

خواندن این مصاحبه از سر سوز که یادآور رنجهای ایشان در پیشرفت امور کتابخانه و وضع اداری آن ایام است مرا بر آن داشت که به آن همکار قدیم آفرین بگویم. چقدر صمیمی، چقدر با متانت، چقدر با حوصله و چقدر با ظرافت وضع گذشته کتابخانه را بازگویی کرده است. خانم راستکار، چه خوب و به موقع این بیت را خوانده است:

بودم آن روز من از طایفۀ دردکشان که نه از تاک‌نشان بود و نه از تاک نشان
این مصاحبه بی‌گمان یکی از منابع برای تاریخ کتابخانه‌داری جدید ما خواهد بود. بر هر کتابدار جوانی فرض است آن را بخواند تا دریابد که کتابخانه‌های موجود حاصل چه کوششها و چه خون دل خورده‌انها است.

۷۲۶- گنجینه نسخه برگردان

محمود امید سالار مقیم امریکا از شاهنامه‌شناسان و متخصصان مباحث فرهنگ عامة دوران پیشینه ایران هم از علاقه‌مندان دلسوز پیدا کردن قواعد خاص در نقل متون فارسی از نسخه خطی به چاپ انتقادی است. زیرا هم اکنون به تصحیح جلد ششم شاهنامه (دبالة پنج جلدی که به تصحیح جلال خالقی مطلق و به اهتمام دکتر احسان یارشاطر انتشار یافته) اشتغال دارد و مصروف است به اینکه برای دست یافتن به آن قواعد (البته بر کنار از اصول مسلم شده‌ای که توسط اروپائیان مطرح شده) می‌باید چندین نسخه خطی به صورت نسخه برگردان (عکسی) به چاپ بررسد تا اصحاب نظر بتوانند به آسانی آراء علمی خود را روشنتر بیان کنند.

بدین منظور، جمعی از دوستان پژوهشک یا افراد فرهنگ دوست ایرانی ایالت ایندیانا امریکا را

گنجینه نسخه برگردان متون فارسی

زیر نظر ایرج افشار و محمود امیدسالار

مجمل الاقوال فی الحکم والامثال

تألیف

احمد بن احمد بن احمد دمانیسی سیواسی

در سال ۶۹۲ قمری، به خط مؤلف کتاب

نسخه برگردان

ایرج افشار

محمود امیدسالار

(تهران)

(لوس انجلس)

تهران - ۱۳۸۱

۱۴۰

بر سر شوق آورده است که هزینه این کار را پردازند. تاکنون نسبت به چاپ و انتشار دو نسخه بذل التفات کرده‌اند و سومین جلد هم به زیر چاپ رفته است.
دو متن که نسخه خطی آنها تاکنون به چاپ رسیده عبارت است از:

۱ - مجمل التواریخ و القصص (مؤلف ناشناخته) که محمد تقی ملک‌الشعرای بهار آن را به صورت حروفی منتشر ساخته بود. ولی پس از آن نسخه‌ای خطی قدیمی به دست آمد که از حیث نسخه بدل مزایایی دارد و می‌تواند مشکل گشای مقداری از اختلالات چاپ بهار قرار گیرد. این نسخه مورخ سال ۷۵۱ هجری قمری است و متعلق به کتابخانه دولتی برلین.

۲ - مجمل الاقوال فی الحکم والامثال تألیف احمد بن احمد بن احمد دمانیسی سیواسی است از سال ۶۹۳. این کتاب حاوی حکم و امثال مهم و ساری زبان عربی است که برای فهم فارسی زبانان ناحیه اناطولی به زبان فارسی ترجمه و تعدادی حکایات فارسی مناسب هم بدان افزوده شده است. نسخه‌ای که به صورت عکسی چاپ شده فعلًا منحصر به فرد و به خط مؤلف همان کتاب است. این کتاب منحصاراً بر اثر تصادفی از گوشه‌ای به در آمد. شرح واقعه در مقدمه‌ای که بر آن نوشته‌ام آمده است.

آقای امیدسالار، برای اجرای این طرح مخلص خودشان را در طهران بدین اقدام برگماشته‌اند. هر دو کتاب توسط انتشارات طلایه به چاپ رسیده است و توسط آن مؤسسه توزیع می‌شود. کتابفروشی طهوری هم در فروش آن به ما یاری می‌رساند.

۷۲۷—عبدالرحیم خان بیگلر بیگی یزد

درین دو هفته به دو نسخه برخوردم که نام عبدالرحیم خان بیگلر بیگی در آنها دیده شد. این عبدالرحیم خان از اوایل روزگار آقا محمد خان قاجار سمت بیگلر بیگی یزد را داشت. از آثار بازمانده او مدرسه عبدالرحیم خان، راسته بازار در شهر و چند قنات در بافق و باغ رحیم آباد شناخته شده است. سرگذشت و اخبار حکومت کردن او در جامع جعفری (تهران، ۱۳۵۳) به تفصیل آمده است. اما دو نسخه:

یکی رساله‌ای است از آغاز افتاده در احکام نجوم که به نام عبدالرحیم خان تألیف و در قسمت بازمانده از خطبه، ازو چنین یاد شده است: « حاج عبدالرحیم خان بیگلر بیگی و صاحب اختیار دارالعبادة یزد...» (دیده شده نزد احمد شاهد).

دیگر نسخه‌ای نفیس و خوش خط، با جلد روغنی برگ انگوری خوش ساخت تمام مجدول و دارای سرلوحة مذهب که در آن دو مجموعه از ادعیه (بدون ذکر نام جمع کننده) نوشته شده و به خط نسخ سید احمد یزدی است که در «انجامه» مفصل آن کاتب مذکور گفته است آن را برای عبدالرحیم خان بیگلر بیگی یزد در سال ۱۲۱۲ کتابت کرده است (دیده شده نزد حجه‌الاسلام سید محمد جزايری).

۱۴۱

۷۲۸—ضد فرنگی

محققان معاصر در زمینه ضد فرنگی بودن ایرانیها یا طرفدار فرنگی شدن آنها معمولاً مطالعات خود را از عصر فتحعلی شاه شروع کرده‌اند، یعنی از زبان ابوطالب شوستری مؤلف تحفة‌العالم و همعصران او و کسانی همچون میرزا صالح شیرازی که پس از آنها به آن‌گونه مباحث پرداخته است، به مطلب نگریسته‌اند. بعضی هم به عهد ناصرالدین شاه و سخنانی که ملکم و پیروان او به میان آورده‌اند، پرداخته‌اند. بالاخره آنهایی که نوشته تدقی زاده را در مجله کاوه به دیده نقد یا تحسین مورد بحث قرار داده‌اند.

بعدها سید احمد کسری، سید فخرالدین شادمان و سید احمد فردید و سید جلال آل احمد مبحث اروپائیگری و غرب‌زدگی را به دید انتقادی (البته هر یک به مقصود و شیوه خود) مطرح کردند.

در عصر صفوی آثار توجه به فرنگی که معمولاً حاوی تمجید و یاد آنهاست در اشعار و نوشته‌های شاعران و ادبیان دیده می‌شود، ولی نظر انتقادی نسبت به آنها از نوادرست.

حیدری تبریزی در گذشته به سال ۱۰۰۲ از کسانی است که در قصيدة «عالیم کوب» هفتاد بیتی (نوعی از هجاگویی در شعر که همانندی به شهر آشوب داشت) مخالف خوان فرنگی بوده است

دکتر احمد فردید

جلال آل احمد

و اصطلاح «صاحب» را که در هند برای خارجیان مستعمل بود در شعر خود آورده است. بنده بشخصه همیشه تصور می‌بریم بود که این اصطلاح از اوائل عصر قاجاری به زبان فارسی وارد شده و در عصر مشروطیت در ادبیات روزنامه‌ای ما ظهر بیشتری یافته است. اما شعر حیدری نشان دهنده آن است که شاعران ایرانی با آن کلمه آشنا می‌بوده‌اند و ظاهراً در قسمتی از تداول عمومی ایام رواج داشته است. به هر تقدیر شعر او این است:

با فرنگان متفق چون والی هرمز نیم حق پرستم منکر تفسیر قرآن نیست
هر زمان «صاحب» نمی‌گوییم فرنگی راز جهل صاحب هوشم مصاحب با فرنگان نیستم.
(شهر آشوب در شعر فارسی از احمد گلچین معانی)

۷۲۹ - نخستین کنگره بین‌المللی مستشرقین و سابقه حضور ایران

ابتکار تشکیل چنین کنگره از آن خاورشناسان فرانسه است. این کنگره نخستین بار در سال ۱۸۷۳ در پاریس برگزار شد و سه جلد از مجموعه سخنرانیهای آن میان سالهای ۱۸۷۶ تا ۱۸۷۴ توسط ناشر معروف فرانسوی «مزون نوو» Maisonneuve انتشار یافت. تعلق خاطر این ناشر همیشه به چاپ کتابهای مربوط به شرق بود. عمدتاً مقالات آن کنگره به تحقیقات مربوط به ژاپن و چین اختصاص داشت. جلد اول از مجموعه سخنرانیهای حاوی سخنرانیهای شعبه ژاپن

و چن است و قسمتی درباره آسیا ای مرکزی.

در جلد دوم مطالعات شعبه‌های مربوط به مصر باستان (هشت گفتار) و، آشورشناسی و باستانشناسی اقوام سامی (شش گفتار)، ادبیات سامی (یازده گفتار) و بالاخره ایرانی، دراویدی، سانسکریت، بودایی، ارمنی و یونانی جدید دیده می‌شود. چون مورد نظرم نشان دادن تاریخ ورود مطالعات ایرانی به کنگره‌های ایران‌شناسی است تفصیل آن را می‌نویسم.

ریاست شعبه به عهده نظر آقا یمین‌السلطنه آشوری (معمولًاً او را به ارمنی می‌نامیدند) که سفیر ایران در فرانسه بود گذاشته شده بود. نامش در کتاب درج شده است. صحبتی هم در شروع جلسه کرده بود. سه سخنرانی درین شعبه که او ریاست داشت شده بود به این ترتیب

—شارل شوبل Ch. Schoebel درباره جانشینی زبانها در ایران (او استاد زبان سانسکریت بود، در کجا نمی‌دانم).

—کلمانس رویه Ch. Royer درباره تفکر توحیدگرائی نزد ایرانیان پیشین. (او عضو انجمن مردم‌شناسی بود).

—فرهنگ زردشتی در میان چینیان (لئون دو رُسْنی L. de Rosny (استاد در مدرسه زبانهای شرقی فرانسه بود).

از میان کشورهای شرقی تنها نام مصر دیده می‌شود. از آن کشور منشی دستگاه سلطنتی خدیوی به کنگره فرستاده شده بود. ایران نماینده‌ای نداشت و معلوم است سفیر ما را به احترام برای اداره جلسه ایران‌شناسی دعوت کرده بودند.

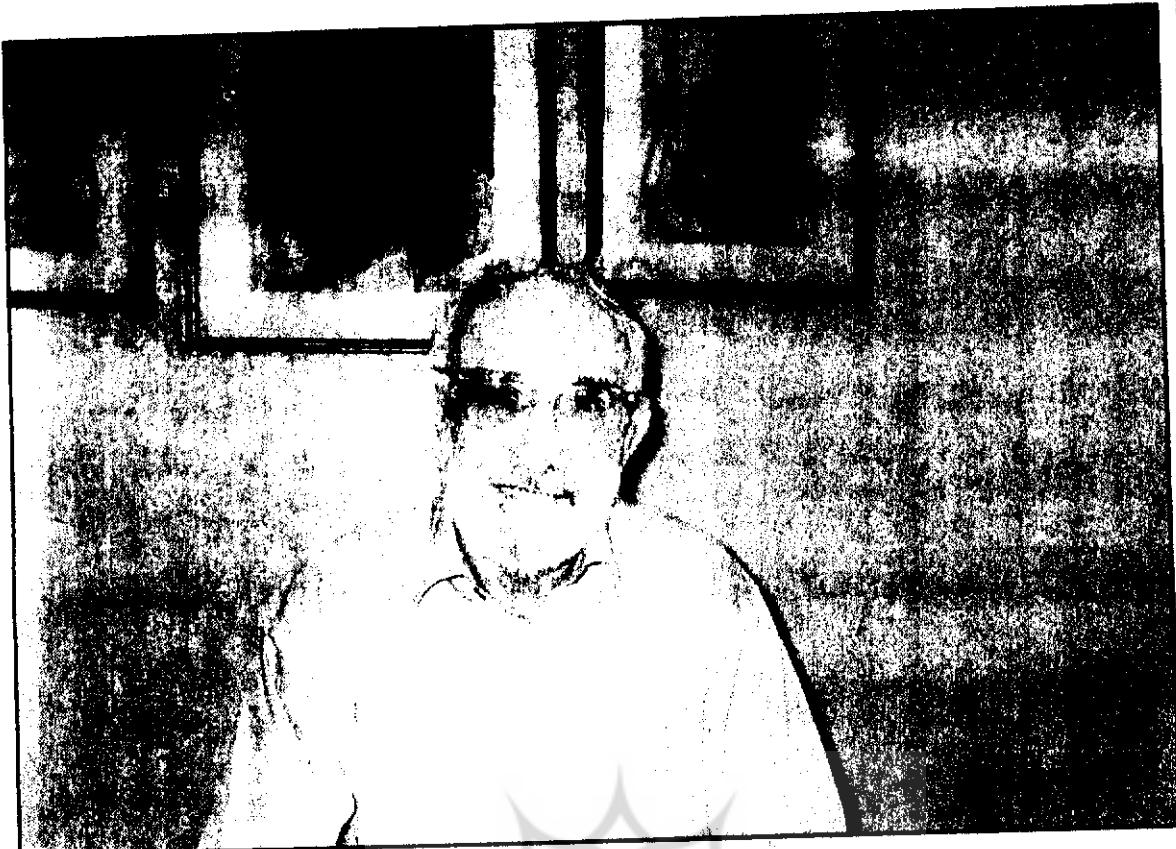
از اسامی اداره کنندگان کنگره که نامشان برایم آشنا بود کلود برنارد Cl. Bernard است و شارل شفر. شارل شفر در آن روزگار رئیس مدرسه زبانهای شرقی بود. دیگر گارسن دوتسی G. de Tassy که از معلمان آن مدرسه بود و منطق الطیر عطار را به اروپائیان شناسانید، یکی دیگر مورخ مشهور ماسپرو Maspero است. همچنین امیل بورنوف E. Burnof (پهلوی‌دان و اوستاشناس).

به هر تقدیر نام ایران از همان نخستین کنگره خاورشناس مطرح بوده و شعبه‌ای به مطالعات ایرانی اختصاص داشته است. پس نظر آقا را که سالها سفیر ایران در کشور فرانسه و مورد احترام میان فرانسویها بود می‌باید نخستین شرکت کننده در کنگره بین‌المللی خاورشناسان دانست.

در شماره دیگر معرفی دو مین کنگره خواهد آمد. امیدوارم تاریخ این سلسله را به زمانی برسانم که کنگره نه تنها تغییر نام بلکه تا حدودی تغییر روش و ماهیت داد.

۷۳۰—روایت استرابون درباره سگ (نوشته همایون صنعتی‌زاده)

در شماره ۲۶ مجله بخارا در نوشتۀ جالب و خواندنی ایرج افشار زیر عنوان «تازه‌ها و پاره‌های

● همایون صنعتی‌زاده (عکس از علی دهباشی)

۱۴۴

ایرانشناسی» در بند (۶۹۷) نمونه‌ای از شوخی‌های عصر ناصری آورده شده است. مشروحه‌ای است به طنز از زبان سگان تهران خطاب به اولیای دولت. در این نامه سگان تهران از قول اجداد مازندرانی خود نقل می‌کنند که وجود سگها در شهرها برای جمع‌آوری فضولات مردم شهری مفید است. در طی عریضه‌ای که سگان به اولیای دولت نوشته‌اند لااقل سه بار آشکار، گفته شده که اکل میته و نابودی مردارها از وظایف عمدۀ آنان است.

در نوشته اشار معلوم نیست نویسنده این مشروحه طنزآمیز چه کسی بوده است. اگر این احتمال داده شود که نویسنده طنز مزبور اهل شمال فلات ایران بوده باشد آنگاه شاید بتوان گفت این مضمون دست به سر کردن نقش مردگان توسط سگها بی‌سابقه تاریخی نبوده است. استرابون جغرافیانویس یونانی سده اول پ - م در بند سوم از فصل یازدهم جلد یازدهم جغرافیای مشهور خود می‌گوید:

«۳ - در روزگارهای نخستین سعدی‌ها و باکتریان، از نظر رسوم و عادات، تفاوت چندانی با بیابان‌گردها نداشتند. هر چند باکتریان اندکی متmodern‌تر می‌نمودند.

آنچه اونیکروتوس از اینان و دیگران می‌گوید چندان پسندیده نیست. مثلاً گزارش می‌کند کسانی را که به علت سالخوردگی یا بیماری ناتوان و از کار افتاده می‌شده‌اند زنده زنده و به عنوان طعمه جلوی سگهایی که به این منظور نگاهداری می‌شدند می‌انداختند. به زبان بومی خود این

سگ‌ها را «کسی که مردّها را دفن می‌کند» می‌خوانند. گزارش می‌کند که مردم حاشیه دریای کاسپین [=دریای هیرکانیه] فرهیخته گونه عمل می‌کنند.

مثلاً چون سن پدر و مادر آنان از هفتاد سالگی بیشتر می‌شود آنان را در اطاقی درسته می‌نهند تا از گرسنگی جان دهند و این رسم قابل تحمل‌تری است و شبیه است به رسم «کیان»‌های ساکن جزیره کیوس که به افراد بالای شصت سال شوکران می‌نوشانند تا آذوقه کم نیاید. اما آنچه در حاشیه دریای کاسپین مرسوم است از عادت‌های سکاهاست.

رقمزن مدتهاست به این نتیجه رسیده که به گفته‌های مورخان یونانی باید با شک و تردید نگریست. اما در یکی از منابع موثق و نسبتاً اخیر زبان فارسی به جمله‌ای برخورد که به احتمالی می‌تواند دست کم به گونه‌ای غیر مستقیم تصدیق و تأیید نوشته استرابون باشد. عنصر المعاالی مولف قابوس نامه در باب بیستم کتاب با عنوان اندر کارزار کردن می‌گوید:

اما در حدیث کارزار کردن – چنانکه گفتم چنان باش و خویشن بخش مباش [و البته از مرگ متters] که تا تن خود را به خورد سگان نکنی نام خویش به نام شیران نتوان کرد.

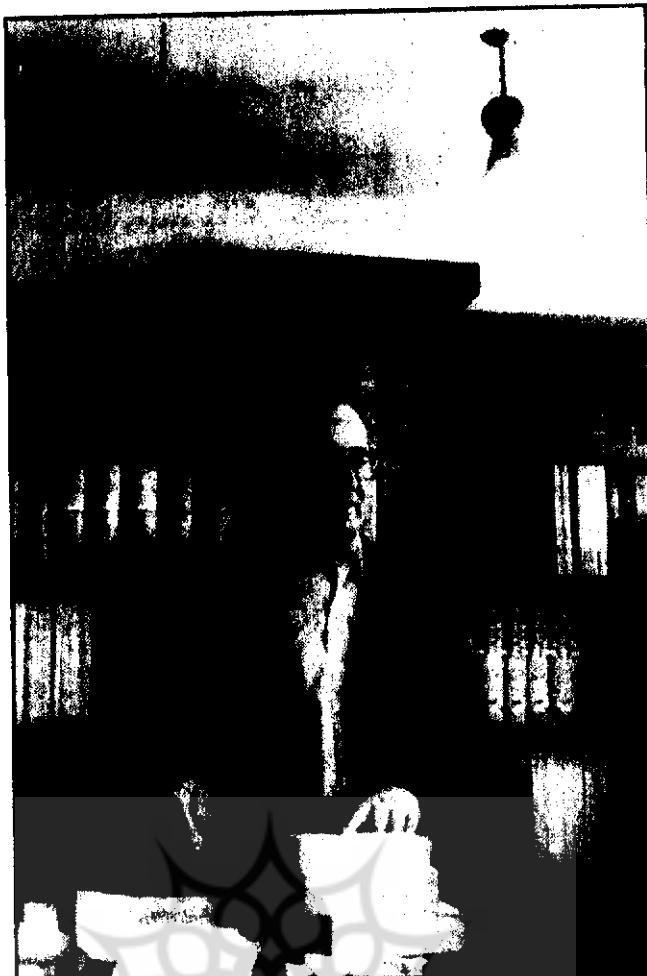
همایون صنعتی‌زاده – هتل هما – بندرعباس – بهمن ۸۱

۱۴۵

همایون عزیزم.
هفتاد سال با هم بوده‌ایم اما عاقبت کارمان به اینجا رسید که بر سر شوخی عصر ناصری آن هم درباره سگ به هم بیفتیم. من آن شوخی را به خویش دلنوازت هوشتنگ دولت آبادی که مردی شوخ طبع است تقدیم کردم و منتظر نظرش بودم. خوشبختانه تو به او مجال به میان آمدن ندادی. پریروز که با هوشتنگ به حوالی برگ جهان (بلگه جون) رفته بودیم به چشم خود دیدم که یک تنه حریف هفت هشت سگ گله شد و از «تهاجم» آنها دل نمی‌باخت، زیرا بارها با کتاب «تهاجم» و رفته بود و می‌دانست با جانور چه گونه باید رو به رو شد.

آنچه را از استрабون نقل کرده‌ای چون خواندنی و جالب است در تازه‌ها و پاره‌ها نقل می‌کنم تا دیگران هم مطلع شوند.

بهر تقدیر چون از تداعی نمی‌توان گریخت مطلب را درز می‌گیرم ولی ناچارم برایت بنویسم که شادروان ابراهیم داود مقاله‌ای تحقیقی دارد به عنوان «سگ». آن را در مجموعه مرسوم به «فرهنگ ایران باستان» (تهران، ۱۳۲۶) به چاپ رسانیده است. او در آن مقاله هجدۀ صفحه‌ای به بعضی از اهم منابع یونانی و رومی از جمله اقوال هردوت و ژوستینیوس راجع به سگ نگه افکنده و نوشه‌های زردشتی را به تحلیل و تفصیل بیشتر بررسی کرده است. اما تعجب می‌کنم که متذکر و متوجه نوشه استрабون نبوده است. بد نیست آن مقاله را بخوانی.

۷۳۱—ظواهر جسمی و صوری نسخه خطی (کودیکولوژی فرنکی)

شنیدم در مقدمه یکی از فهرستهای مربوط به نسخه‌های خطی ایران نویسنده به طعن و دهن کجی اظهار رأی فرموده است که در شناساندن نسخه‌های خطی آنچه مهم است پرداختن به متن است از نظر اینکه تاریخ شناخت علم چنین اقتضا دارد. لذا «ورفتون» به نسخه را از لحاظ تعریف فیزیکی و برشمردن دقایق مربوط به ضوابط صوری نسخه‌شناسی از امور زائد یا بی‌فایده و در زمرة اتلاف وقت به شمار گرفته است. من آن مقدمه را چون ندیده‌ام بیش از یک نکته را برای نمودن فایدت به دست دادن ملاحظات نسخه شناسانه نمی‌نویسیم و آن این است که بگانه وسیله امتیاز و شاخص گردانیدن میان دو یا چند نسخه از یک متن، منحصرًا وابسته به شناسایی فیزیکی آنهاست. جزین، خدای ناکرده اگر نسخه‌ای از جای خود خارج شود فقط براساس آن دقایق و ظواهر و علائم است که امکان بازشناسی آن خواهد بود.

به همین ملاحظه بوده است که کتابداران هوشمند هندی و ایرانی رسم «عرض نویسی» را با آوردن و ذکر مشخصات جسمانی و صوری نسخه، مخصوصاً در مورد ممتازها و سلطنتی‌ها معمول کرده بودند. در خانه اگر کس است یک حرف بس است.

۷۳۲—یادروز مجتبی مینوی

چند سطر از نامه دلاویز محمد مهدی پور، از نجف‌آباد اصفهان را که موجب تجدید یاد از استاد

ایرانشناس مجتبی مینوی است پایان بخش مطالب این شماره قرار می‌دهم.

«از آن روز شنبه نوزدهم بهمن ماه هشتاد و یک برابر با نود و نهمین سالگشت زایش فرخنده هم میهن نازنینم شادروان استاد مجتبی مینوی می‌باشد، بدین سان بر خود باسته دانستم این روز همایون را از ژرفای دل و جان به شما که از دوستان و دوستاران راستین آن روانشاد بوده، هستید و خواهید بود شادباش گویم.

در این هنگامه نیک یاد آن نیکمرد نیکونهاد نیکاندیش را گرامی داشته و یاد دوستی‌ها، هم‌نشینی‌ها، هم‌سختنی‌ها و مهروزی‌های آن بزرگمرد اندیشه‌ورز را نسبت به شما هم مهین گرانستگم – فرایاد می‌آورم. «یاد باد آن روزگاران یاد باد».

بی‌گمان یاد و نام بلند شادروان مینوی هماره در تاریخ فرهنگ و ادب این مرزو بوم جاویدان ماند. بود که نونهالان، نوجوانان و جوانان این آب و خاک رهرو شایسته‌ای برای ایشان که همانا از ایرانشناسان نامور و توانای روزگارمان بود باشند.

محمد مهدی پور

انتشارات مدحت منتشر کرده است:

- بررسی تأثیر روایات شیعی در نهج البلاغه و تطبیق آن با مفاهیم عرفانی /
دکتر علی فتح‌اللهی
- سیر و سلوک زائر، مقایسه تطبیقی عرفان اسلام و مسیحیت / جان بانیین /
ترجمه دکتر گلناز حامدی

انتشارات مدحت – صندوق پستی ۷۵۵ – ۱۱۳۶۵